

P o s u d e k

na rigorózní práci Hany J e l í n k o v é napsanou na téma „Nabývání dědictví“
(stran 102; připojen seznam literatury a judikatury)

Předložená rigorózní práce se – kromě úvodu a závěru – skládá z osmi kapitol. Ty ve svém souhrnu traktují a rozebírají platnou úpravu dědického práva spojenou s výklady rigorózní k jednotlivým stěžejním otázkám procesu nabývání dědictví.

Úvodem je třeba říci, že jde o práci komplexní, která ve své podstatě záslužně vyčerpává řešení všech otázek, které občanskoprávní teorie i občanskoprávní praxe obecných soudů v procesu nabývání dědictví přinesla. Ve svém závěru se rigorózní práce dotýká ve stručné informativní podobě i návrhu nové úpravy dědického práva.

Zpracování předložené rigorózní práce svědčí o tom, že se rigorózní velmi důkladně seznámila s platnou úpravou dědického práva, a to jak dědického práva hmotného, tak – a to je jejím nesporným kladem – i úpravou občanského procesního práva (v naposled uvedeném směru lze např. upozornit na problematiku likvidace dědictví, na vypořádání společného jmění manželů v procesu dědického řízení, právě tak jako na problematiku potvrzení a vypořádání dědictví). Rigorózní práce však zároveň svědčí o dobrém přehledu po příslušné a velmi rozsáhlé odborné literatuře, která se zabývá dědickým právem. Zvláště pozitivně však hodnotím znalost a orientaci rigorózní i v příslušné judikatuře obecných soudů, zejména její vhodné použití tam, kde to je v příslušných souvislostech na místě. Za zdařilé v rigorózní práci považuji zpracování odlišení a následného rozboru speciálních sukcesí v případech smrti fyzické osoby. Totéž platí i o nesporně zasvěcených výkladech rigorózní, týkajících se odmítnutí dědictví, dědické nezpůsobilosti,

jakož i vydědění. Ve všech těchto směrech přesvědčila rigorózanťka nejen o svých teoretických znalostech, nýbrž i o velmi dobrém zvládnutí zkoumaných otázek dědickoprávní praxe.

Zvláštní pozornost ve své rigorózní práci – a to zejména z praktických zřetelů – věnuje rigorózanťka objasnění vzájemného vztahu společného jmění manželů a dědického řízení (v této souvislosti však nebylo třeba věnovat takovou pozornost výkladu vlastního institutu společného jmění manželů). Jinak je třeba konstatovat, že mj. právě tyto výklady normativně upravené v § 175k OSŘ přesvědčují o způsobilosti rigorózantky přistoupit a řešit samostatným způsobem jednu z velmi praktických a zároveň společenskoprávně významných otázek.

S ohledem na praktický význam doporučuji zaměřit se při ústní obhajobě práce blíže i na procesněprávní problematiku spojenou s § 175k OSŘ, zejména na problematiku § 175k odst. 2 OSŘ, neboli případů, kdy rozhodnutí o dědickém právu odvisí od zjištění sporných skutečností.

Předložená rigorózní práce jako celek svědčí – jak vyplynulo z předchozích výkladů – o tom, že rigorózanťka v potřebné míře naplnila požadavky kladené příslušnými právními předpisy na práce tohoto druhu. Práce svědčí o seriózní přípravě, zejména o schopnosti rigorózantky samostatným způsobem a se solidní argumentací zpracovat jednu z rozsáhlých a svou úlohou velmi důležitých částí soukromého práva. Práce je systematicky přehledně členěna. Způsob vyjadřování rigorózantky je věcný, jasný a tím pro čtenáře srozumitelný.

Rigorózní práce je schopná být předmětem ústní obhajoby.

V Praze dne

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.